

ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Ἱερεὺς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50ος).

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμὸς ΞΘ' (69ος).

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες·
Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες
τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι
οἱ λέγοντές μοι· Εὗγε, εὗγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός, μεγαλυνθήτω ὁ
Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Εγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεός,
βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ
χρονίσης.

Ψαλμὸς PMB' (142ος).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῇ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Δοξολογία Μικρά.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Καὶ εἶτα τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου:

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,

καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εὐθὺς ἀμέσως ψάλλεται ὁ Κανὼν.

Ὡδὴ α'. ᾠχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Ὡδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται.

ᾠχος ὧ Πα

Ὡδὴν ἐπινίκιον ἄσωμεν πάντες Θεῷ ὡς ὡς ποιήσαντι θαυμαστά τέρατα βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ ὅτι δεδόξασται

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεκρὸν τετραήμερον ἐξαναστήσας, Σωτήρ μου τὸν Λάζαρον, τῆς φθορᾶς ἀπήλλαξας, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ ἔδειξας ὡς δυνατός, τὴν ἐξουσίαν σου.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Φωνήσας τὸν Λάζαρον ἐκ τοῦ μνημείου, εὐθὺς ἐξανέστησας, ἀλλ' ὁ Ἄδης κάτωθεν, πικρῶς ὠδύρετο, καὶ στένων ἔτρεμε Σωτήρ, τὴν ἐξουσίαν σου.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐδάκρυσας Κύριε ἐπὶ Λαζάρῳ, δεικνύων τὴν σάρκωσιν, τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ὅτι φύσει Θεός, ὑπάρχων, φύσει καθ' ἡμᾶς, γέγονας ἄνθρωπος.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς Μάρθας τὰ δάκρυα καὶ τῆς Μαρίας, κατέπαυσας Κύριε, ἐκ νεκρῶν τὸν Λάζαρον, ἐξαναστήσας Σωτήρ, καὶ δείξας ἔμπνουν τὸν νεκρόν, τῇ ἐξουσίᾳ σου.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῷ νόμῳ τῆς φύσεως τῆς ἀνθρωπίνης, ἠρώτησας Δέσποτα, ποῦ τέθεται Λάζαρος; δεικνύων πᾶσι Σωτήρ, ἀνόθευτον τὴν πρὸς ἡμᾶς, οἰκονομίαν σου.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ κλεῖθρα συνέτριψας τότε τοῦ Ἄδου, φωνήσας τὸν Λάζαρον, καὶ τὸ κράτος ἔσεισας, τοῦ πολεμήτορος, καὶ ἔπεισας πρὸ τοῦ Σταυροῦ, τρέμειν σε μόνε Σωτήρ.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεσμώτην τὸν Λάζαρον ὑπὸ τοῦ Ἰδου, κρατούμενον Δέσποτα, ὡς Θεὸς προέφθασας, καὶ ἔλυσας τῶν δεσμῶν· τῷ σῶ γὰρ πάντα Δυνατέ, ἦκει προστάγματι.

Δόξα...

Πατέρα δοξάσωμεν, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα, Τριάδα ἀχώριστον, ἐν Μονάδι φύσεως, καὶ σὺν Ἀγγέλοις αὐτήν, ὡς ἓνα ἄκτιστον Θεόν, δοξολογήσωμεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἀτρέπτως ἐκύησας Παρθενομήτορ, τὸν Κτίστην τῆς φύσεως ἐξ ἁγίου Πνεύματος, κατ' εὐδοκίαν Πατρός, γενόμενον ὅπερ ἐσμέν, δίχα τροπῆς καὶ φυρμού.

ᾠδὴ β'. Ἦχος α'. Εἰρμὸς.

Πρόσεχε, οὐρανὲ καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Ἦχος ᾠδῆς Πα

Προσεχε εχ ε ου ρα νε ε και λα

λη η σω και α νυ μνη η σω Χρι στο ον
τον Σω η ρα του κο ο σμου τον μονον φι λα
αν θρω ω πον ^π₉

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα σοι, τῷ φωνήσαντι μόνον, καὶ ἐκ τοῦ
τάφου, νεκρὸν τεταρταῖον, τὸν φίλον ἐγείραντι
Λάζαρον.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦκουσε, τῆς φωνῆς σου ὁ ἄπνους, καὶ
ψυχωθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐξανέστη εὐθέως, δοξάζων
σε Κύριε.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πρόσταγμα, ζωηφόρου φωνῆς σου,
δεξάμενος ὁδωδῶς, ἐξηγέρθη τοῦ τάφου, Σωτήρ
μου ὁ Λάζαρος.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐδάκρυσας, ἐπὶ φίλῳ Σωτήρ μου,
πιστούμενος τοῦτον τὴν ἡμῶν, ὡς ἐφόρεσας
φύσιν, καὶ ἀνέστησας.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐτρόμαξεν, ὥς κατεῖδεν ὁ Ἄδης,
παλινδρομοῦντα εὐθύς, τὸν δεδεμένον χειρίαις,
φωνὴ πρὸς τὴν ὧδε ζωὴν.

Δόξα...

Ἐξέστησαν, τῶν Ἑβραίων οἱ δῆμοι, ὅτε
φωνήσας Σωτήρ, ἐξανέστησας λόγῳ, ὁδωδότα
τὸν Λάζαρον.

Καὶ νῦν...

Ἐσείσθησαν, τὰ ταμεῖα τοῦ Ἄδου, ὥς
ἐψυχοῦτο εὐθύς, κάτω Λάζαρος, τότε τῇ φωνῇ,
τοῦ ζωώσαντος.

ᾠδὴ γ'.

ᾠχος α'. Ὁ Εἰρμὸς.

ᾠχος ἡ Πα

Ἰησὺς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οἱ κοδομουνοὶ τῆς πόλεως
κεφαλὴν γωνίας αὐτοῦ ἐστὶν ἡ πέ-
τρα ἐν ἣ ἐστὲρ ὡσεὶ Χριστὸς τὴν ἑκ-

κλησι αν αυ του ^Α ην εξ εθνων ε ζηγορα α
σαα το ^π ⁹

Λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγεννήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ ἐστερέωσε, τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστός, ἣν ἐξ ἐθνῶν ἐξηγοράσατο. (Δίς)

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θαῦμα, ξένον καὶ παράδοξον! πῶς ὁ Κτίστης πάντων, ὅπερ οὐκ ἡγνόει, ὡς ἀγνοῶν ἠρώτα. Ποῦ κεῖται ὃν θρηνεῖτε; ποῦ τέθραπται Λάζαρος, ὃν μετ' ὀλίγον ἐκ νεκρῶν, ζῶντα ὑμῖν ἐξαναστήσω ἐγώ;

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λίθον, ὃν σοι προσεκύλισαν, οἱ κηδεύσαντές σε, τοῦτον συγκινῆσαι, ὁ Ἰησοῦς προστάξας, εὐθὺς ἀνέστησέ σε, φωνήσας σοι Λάζαρε· Ἀνάστα δεῦρο πρὸς με, ἵνα τὴν σὴν ὁ Ἄδης πτήξῃ φωνήν.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μάρθα, καὶ Μαρία Κύριε, ὁδυρμοῖς ἐβόων· Ἴδε ὃν ἐφίλεις, τεταρταῖος ὅζει, εἰ ἥς ὧδε τότε,

οὐκ ἔθνησκε Λάζαρος. Ἀλλ' ὡς ἀχώριστος παντί, τοῦτον εὐθὺς φωνήσας ἤγειρας.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ράνας, ἐπὶ φίλῳ δάκρυα, δι' οἰκονομίαν, ἔδειξας τὴν σάρκα, τὴν ἐξ ἡμῶν ληφθεῖσαν, οὐσία οὐ δοκήσει, Σωτὴρ ἐνωθεῖσάν σοι, καὶ ὡς φιλόανθρωπος Θεός, τοῦτον εὐθὺς φωνήσας ἤγειρας.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἵμοι, ὄντως νῦν ἀπόλωλα! ἐκβοῶν ὁ Ἄδης, οὕτω προσεφώνει, τῷ θανάτῳ λέγων· Ἴδου ὁ Ναζωραῖος, τὰ κάτω συνέσεισε, καὶ τὴν γαστέρα μου τεμών, ἄπνουν νεκρόν φωνήσας ἤγειρε.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ποῦ ἢ τῶν Ἑβραίων ἄνοια; ποῦ ἢ ἀπιστία; ἕως πότε πλάνοι; ἕως πότε νόθοι; ὁρᾶτε τὸν θανέντα, φωνὴ ἐξαλλόμενον, καὶ ἀπιστεῖτε τῷ Χριστῷ; ὄντως υἱοὶ τοῦ σκότους πάντες ὑμεῖς!

Δόξα...

Ἐνα τῆς Τριάδος οἶδά σε, εἰ καὶ ἐσαρκώθης, ἓνα καὶ δοξάζω, Υἱὸν σεσαρκωμένον, τὸν ἐκ τῆς Θεοτόκου, ἀσπόρως βλαστήσαντα, καὶ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἓνα

Υἱὸν δοξολογούμενον.

Καὶ νῦν... Θεοτόκον.

Ξένον, καὶ φρικτὸν τὸ ὄραμα, ἐξ οἰκονομίας, ὅπερ προεώρων, οἱ ἄψευδεῖς Προφῆται, Παρθένον Θεοτόκον, ἀσπόρως μὲν κύουσιν, ἀφθόρως τίκτουσαν Θεόν, μένουσαν δὲ μετὰ τὸν τόκον ἀγνήν.

Ὡδὴ δ'.

Ἦχος α'.

Ὁ Εἰρμὸς.

Επλήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, ὑψώθη Μακρόθυμε, ἐπὶ τοῦ Ξύλου, καὶ ἔπηξας ἐν αὐτῷ, τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Ἦχος ᾠ Πα

^π
^π
Ε π η ρ θ η ο η λ ι ο ς κ α ι η σ ε λ η
 ν η ^Δ ε σ τ η ε ν τ η τ α α ζ ε ι α υ τ η ς ^π υ ψ ω θ η ς
 Μ α κ ρ ο θ υ μ ε ε ε π ι τ ο υ Ξ υ λ ο υ ^Δ κ α ι ε ε
 π η ξ α ς ε ν α υ τ ω τ η ν Ε κ κ λ η σ ι ι α α ν σ ο υ

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εδάκρυσας Κύριε, ἐπὶ Λαζάρῳ, δείξας ὅτι ἄνθρωπος εἶ, καὶ ἥγειρας Δέσποτα, τὸν τεθνεῶτα, καὶ ἔδειξας τοῖς λαοῖς, ὅτι Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ἄπνους ἤκουσε, τὸ πρόσταγμά σου· Δεῦρο ἔξω Λάζαρε, δρομαῖος ἀνίστατο σὺν τοῖς σπαργάνοις, καὶ ἦλατο Ἀγαθέ, δεικνὺς τὸ κράτος σου.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς Μάρθας τὰ δάκρυα, καὶ τῆς Μαρίας, κατέπαυσας Χριστέ ὁ Θεός, φωνήσας τὸν Λάζαρον, αὐτεξουσίως, συνήγειρας τῇ φωνῇ, καὶ προσεκύνησέ σοι.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δακρύσας ὡς ἄνθρωπος, ἐπὶ Λαζάρῳ, ἐξήγειρας αὐτὸν ὡς Θεός, ἡρώτας· Ποῦ τέθαπται, ὁ τεταρταῖος; πιστούμενος Ἀγαθέ, τὴν ἐνανθρώπησίν σου.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Πάθους τὰ σύμβολα, καὶ τοῦ Σταυροῦ σου, γνωρίσαι βουληθεὶς Ἀγαθέ τοῦ Ἄδου τὴν

ἅπληστον, γαστέρα ῥήξας, ἀνέστησας ὡς Θεός, τὸν τετραήμερον.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τίς οἶδε, τίς ἤκουσεν, ὅτι ἀνέστη, ἄνθρωπος νεκρὸς ὁδωδώς; Ἡλίας μὲν ἤγειρε, καὶ Ἑλισσαῖος, ἀλλ' οὐκ ἐκ μνήματος, ἀλλ' οὐδὲ τεταρταῖον.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Υμνοῦμέν σου Κύριε, τὴν δυναστείαν, ὑμνοῦμεν καὶ τὰ Πάθη Χριστέ· τῇ μὲν γὰρ ὡς εὖσπλαγχνος, ἐθαυματουργεῖς, τὰ δὲ οἰκονομικῶς, εἴλου ὡς ἄνθρωπος.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεὸς εἶ καὶ ἄνθρωπος, ἐπαληθεύων, τοῖς πράγμασι τὰ ὀνόματα, ἐπέστης τῷ μνήματι, σαρκὶ ὁ Λόγος, καὶ ἤγειρας ὡς Θεός, τὸν τετραήμερον.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εξέστησαν Δέσποτα, Ἑβραίων δῆμοι, ὡς εἶδον ἀναστάντα νεκρόν, ἐκ τάφου Λάζαρον, σὺν τῇ φωνῇ σου, καὶ ἔμειναν ἀπειθεῖς, τῶν θαυμασίων σου.

Δόξα...

Ανάρχως ἐξέλαμψας, ἐκ τοῦ Πατρός σου,

ὥς εἷς τῆς Τριάδος Σωτήρ, ἐν χρόνῳ, ἐκ
Πνεύματος, παρθενικῶν σὺ προῆλθες αἱμάτων,
σάρκα λαβὼν ὁ ὑπερούσιος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἡ σύλληψις ἄσπορος τῆς Θεοτόκου, ὁ τόκος ἄνευ πάθους φθορᾶς· Θεὸς γὰρ ἀμφότερα, θαυματουργήσας, ἐκένωσεν ἑαυτόν, ἵνα ἡμῖν ἐνωθῇ.

Ὡδὴ ε΄. Ὕμνος α΄. Ὁ Εἰρμὸς.

Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν Υἱὲ τοῦ Θεοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις. (Δίς)

Ἰηχος 4 Πα

^Π
^{π ρ} Ξηνησιν ειρηνηνδος ημιν Υιετου
Θεου ^Δ αλλον γαρ εκτος σου Θεον ουγινω
σκομεν ^{π ρ} το ονομα σου ου ο νομαζομεν
^{π ρ} οτι Θεος ζωντων και των νεκρων υ

ⲉⲥⲧⲁⲣⲁⲓⲥ (Δίς)
παρχεις ^πⲑ

Σπ̅χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζωὴ ὑπάρχων Κύριε, καὶ φῶς ἀληθινόν, Λάζαρον νεκρὸν φωνήσας ἀνέστησας· ὡς δυνατὸς γὰρ πᾶσιν ἔδειξας, ὅτι Θεὸς ζώντων, καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Σπ̅χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἄστεκτόν σου πρόσταξιν, μὴ φέρων Ἰησοῦ, Ἄδης ὁ πολλοὺς δεξάμενος ἔπτηξε, καὶ τεταρταῖον ὄντα Λάζαρον, σὺν τῇ φωνῇ ζῶντα, καὶ οὐ νεκρὸν ἐδίδου.

Σπ̅χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν χοῦν συνάψας πνεύματι, ὁ πάλαι τὸν πηλόν, πνεύματι ψυχώσας, ζωῆς Λόγε λόγῳ σου, καὶ νῦν δὲ λόγῳ ἐξανέστησας, ἐκ τῆς φθορᾶς φίλον, καὶ τῶν καταχθονίων.

Σπ̅χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῷ νεύματί σου Κύριε ἀνθέστηκεν οὐδεὶς· ὅτε γὰρ νεκρόν, ἐφώνεις τὸν Λάζαρον, εὐθὺς ὁ ἄπνους ἐξανίστατο, καὶ τὰ δεσμὰ φέρων, ποσὶ περιεπάτει.

Σπ̅χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡ Ἰουδαίων ἄνοια! ὦ πώρωσις ἐχθρῶν! τίς οἶδε νεκρὸν ἐκ τάφου ἐγείραντα; Ἡλίας πάλαι ἐξανέστησεν, ἀλλ' οὐκ ἐκ μνήματος, ἀλλ' οὐδὲ τεταρταῖον.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνείκαστε μακρόθυμε, ὁ πάντα δι' ἡμᾶς, πράττων ὡς Θεός, καὶ πάσχων ὡς ἄνθρωπος, πάντας μετόχους ἡμᾶς ποιήσον, τῆς σῆς βασιλείας πρεσβείαις τοῦ Λαζάρου.

Δόξα...

Προάναρχε, συνάναρχε, ὁμότιμε Τριάς, Πάτερ παντοκράτορ, Υἱέ, Πνεῦμα ἅγιον, Μονὰς ἁγία τρισυπόστατε, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ σῶζε, πιστῶς σε ἀνυμνοῦντας.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τὴν ἄχραντον γαστέρα σου, ἡγίασεν Ἀγνή, σάρκα ἐξ αὐτῆς, λαβὼν ὁ ὑπέρθεος, ὁ ἐν Τριάδι προσκυνούμενος, ὁ ἐκ Πατρὸς Λόγος, καὶ σὺν τῷ Πνεύματι Θεός.

Ὡδὴ ς'.

Ἦχος α'.

Ὁ Εἰρμὸς.

Ἀπέριψάς με, εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ἔσωσάς με Σωτήρ, δουλείας θανάτου, καὶ

ἔλυσας τὸν δεσμόν, τῶν ἀνομιῶν μου. (Δίς)

Ἦχος ᾠ Πα

 περ ρι ψας με εις βα θη καρ δι ας θα
 λα α σ σης και ε σω σας με Σω τη ρ δου λει
 ας θα να του και ε λυ σας τον δε σμο ον
 των α νο μι ων μου (Δίς)

Σπχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡρώτησας· Ποῦ εἰμι, ὁ πάντα γινώσκων, ἐδάκρυσάς με Σωτήρ, ὡς ἄνθρωπος φύσει, καὶ ἡγειράς με νεκρόν, τῷ προστάγματί σου.

Σπχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐφώνησάς με ἐξ Ἰδοῦ, Σωτήρ κατωτάτου, βοᾷ Λάζαρος, πρὸς σὲ τὸν λύτην τοῦ Ἰδοῦ, καὶ ἡγειράς με νεκρόν, τῷ προστάγματί σου.

Σπχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐνέδυσάς με Σωτήρ, τὸ πήλινον σῶμα, καὶ ἔπνευσάς μοι ζωήν, καὶ εἶδον τὸ φῶς σου, καὶ ἡγειράς με νεκρόν, τῷ προστάγματί σου.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐψύχωσας σύ, τὴν ἄπνουν μορφὴν τῆς σαρκός μου, συνέσφιγξάς με Σωτήρ, ὅστέοις καὶ νεύροις, καὶ ἡγειράς με νεκρόν, τῷ προστάγματί σου.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν παμφάγον διαρρήξας, γαστέρα τοῦ Ἰδοῦ, ἐξήρπασάς με Σωτήρ, τῇ σῇ δυναστείᾳ, καὶ ἡγειράς με νεκρόν, τῷ προστάγματί σου.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐφόρεσάς μου Σωτήρ, τὸ φύραμα ὅλον, ἐφύλαξας δὲ ἀγνήν, τὴν ἄχραντον μήτραν, ἐξ ἧς προῆλθες σαρκωθεὶς, εἷς ὢν τῆς Τριάδος.

Δόξα...

Τριάς ἁγία δοξάζω, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις ὕμνῳ, τὸν τρισάγιον Ὑμνον, ἐλέησον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τὴν ἄχραντόν σου νηδύν, ὑπέδου ὁ Λόγος, ἐτήρησε δὲ αὖθις, μετὰ γέννησιν ταύτην, ἀγνήν Θεογεννητορ, θαῦμα ὄντως παράδοξον!

ጊዜ ረፈ.

Ἰχθὺς α'.

Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ, οὐχ ἥφατο, οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ, τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ ἡὺλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰηχος 4 Πα

^π
^π
 ous εν κα μι νω Παι δας σου Σω τηρ
 ουχ η ψαα το ου δε πα ρη νω χλη σε το πυρ
^π
^π το τε οι Τρεις ως εξ ε νος στο ματος υ
 μνου και ηυ λο γουν λε γον τες ευ λο γη
 το ος ο Θε ος ο των Πα τε ρων η μων

Σπχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπὶ νεκρῷ ἐδάκρυσας Σωτήρ, φιλάνθρωπε,
ἵνα δείξῃς πᾶσι τοῖς λαοῖς, ὅτι Θεὸς ὢν, δι’

ἡμᾶς ἄνθρωπος ὥφθης, καὶ ἐκὼν ἐδάκρυσας, τύπους ἡμῖν προτιθείς, ἐνδιαθέτου στοργῆς.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ τεταρταῖος Λάζαρος Σωτήρ, ὡς ἤκουσε, κάτω τῆς φωνῆς σου ἀναστάς, ἀνύμνησέ σε, καὶ γεγηθῶς οὕτως ἐβόα· Σὺ Θεὸς καὶ Κτίστης μου, σὲ προσκυνῶ καὶ ὑμνῶ, τὸν ἀναστήσαντά με.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰ καὶ δεσμὰ περίκειμαι Σωτήρ, ὁ Λάζαρος, κάτωθεν ἐβόα Λυτρωτά, ἀλλ' οὐδαμῶς, ἐν τῇ γαστρὶ μενῶ τοῦ Ἰδοῦ, ἐὰν μόνον κράξης με· Λάζαρε δεῦρο ἔξω· σὺ γάρ μου φῶς καὶ ζωή.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παρακαλῶ σε Λάζαρε, φησὶν, ἀνάστηθι, ἔξελθε τῶν κλείθρων μου ταχύ, ἅπιθι οὖν· καλὸν μοι γὰρ ἓνα θρηνῆσαι, πικρῶς ἀφαιρούμενον, παρὰ πάντας οὓς πρίν, πεινῶν κατέπιον.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ τί βραδύνεις Λάζαρε; φησὶν, ὁ φίλος σου, δεῦρο ἔξω κράζει ἐστηκώς· ἔξελθε οὖν, ἵνα κἀγὼ ἄνεσιν λάβω· ἅφ' οὗ γάρ σε ἔφαγον, εἰς ἐμετὸν ἢ τροφή, ἀντικατέστη μοι.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τί οὐκ ἐγείρη Λάζαρε ταχὺ; ἀνέκραζε, κάτωθεν ὁ Ἄδης θρηνωδῶν, τί οὐκ εὐθύς, ἐξαναστὰς τρέχεις τῶν ὧδε; ἵνα μὴ καὶ ἄλλους μοι, αἰχμαλωτίσῃ Χριστὸς ἐξαναστήσας σε.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εθαυμαστώθης Δέσποτα Χριστέ, ἐξαίσια, τότε ἐργασάμενος πολλά· φῶς γὰρ τυφλοῖς, κωφῶν δὲ ὦτα, ἥνοιξας λόγῳ, καὶ τὸν φίλον Λάζαρον, ἐκ τῶν νεκρῶν ὡς Θεός, φωνήσας ἡγειρας.

Δόξα...

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ὠδὴν, δοξάζοντες, ἀναρχον Πατέρα, καὶ Υἱόν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ἡ Τριάς.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Ὡς τῆς Τριάδος ἓνα σε Χριστέ, δοξάζομεν, ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς δίχα τροπῆς, ἀνθρωπικῶς πάντα ἠνέσχου, μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ, εἰ καὶ ἠνώθης ἡμῖν.

Ὡδὴ ἡ'.

Ἦχος α'.

Ὁ Εἰρμός.

Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ, τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, τὸν Κύριον.

Ἦχος ὁ Πα

Οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σπχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ποιητὴς καὶ συνοχεὺς τῶν ἀπάντων, δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐν Βηθανίᾳ ἐπέστη, ἐγείρων τὸν Λάζαρον.

Σπχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ τεταρταῖος ὁδωδῶς, καὶ κειρίαις συνειλημμένος, ἤλατο ἔμπνους ὁ ἄπνους, φωνοῦντός σου Κύριε.

Σπχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν Ἰουδαίων ὁ λαός, ὡς ἔώρα τὸν

τεθνεῶτα, τῇ σῇ φωνῇ ἀναστάντα, Χριστὲ διεπρίετο.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ σκοτεινοὶ περὶ τὸ φῶς, Ἰουδαῖοι, τί ἀπιστεῖτε, τῇ τοῦ Λαζάρου ἐγέρσει; Χριστοῦ τὸ ἐγχείρημα.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Σιών, καὶ ὑμνεῖτω τὸν Ζωοδότην, τὸν ἀναστήσαντα λόγῳ, ἐκ τάφου τὸν Λάζαρον.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἱ Στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ γένος, τῶν γηγενῶν σε ὑμνησεν, ὅτι Σωτὴρ μου, τὸν Λάζαρον ἤγειρας.

Δόξα...

Σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τὸ Πνεῦμα δοξολογῶ, καὶ ὑμνῶν ἀσιγήτως βοῶ, Τρισάγιε δόξα σοι.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Σὲ εὐλογῶ καὶ προσκυνῶ, τὸν τεχθέντα ἐκ τῆς Παρθένου, μὴ χωρισθέντα τοῦ θρόνου, τῆς ἁγίας δόξης σου.

Ωδὴ θ'.

Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ·
καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε
ταπεινούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ἐν οἷς
ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ
κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἰηχος ὁ Πα

^πποι η σε κρα α τος εν βρα χι
ο νι αυ του κα θει λε γαρ δυ να α στας α
πο θρονων και υ ψω σε τα πει νους ο Θε ος
του Ι στρα ηλ εν οις ε πε σκε ψα το η
μας Α να το λη εξ υ υ ψους και κα
τευ θυνεν η μας εις ο δον ει ρη η νης

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑμνεῖτω τὸ θαῦμα, Βηθανία σὺν ἡμῖν· ἐν ταύτῃ γὰρ ἐδάκρυσεν ὁ Κτίστης, τὸν Λάζαρον ἀνιστῶν, νόμῳ φύσεως σαρκός, καὶ Μάρθας τὰ δάκρυα λιπών, καὶ τὸν κλαυθμόν Μαρίας, εἰς χαρὰν μεταβαλὼν, τὸν νεκρὸν ἐγείρει.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πιστούμενος Λόγε, τὴν Ἀνάστασιν τὴν σήν, ἐκάλεσας τὸν Λάζαρον ἐκ τάφου, καὶ ἤγειρας ὡς Θεός, ἵνα δείξῃς τοῖς λαοῖς, Θεόν σε, καὶ ἄνθρωπον ὁμοῦ, ἐν ἀληθείᾳ ὄντα, καὶ ἐγείραντα Ναόν, τὸν τοῦ σώματός σου.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Συνέσεισας πύλας, καὶ μοχλοὺς τοὺς σιδηροὺς, ἐφόβησας τὸν Ἄδην τῇ φωνῇ σου, καὶ ἔπτηξε σὺν αὐτῷ, καὶ ὁ θάνατος εὐθύς, ὡς εἶδον τὸν Λάζαρον Σωτήρ, τὸν παρ' αὐτοῖς δεσμώτην, ψυχωθέντα τῇ φωνῇ, καὶ ἐξαναστάντα.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξέστησαν πάντες, ὡς ἑώρων σε Σωτήρ, δακρύοντα, τὸν Λάζαρον θανέντα, καὶ ἔλεγον οἱ δεινοί. Ἴδε πῶς αὐτὸν φιλεῖ, εὐθύς οὖν ἐφώνησας αὐτόν, καὶ ἀναστὰς ὁ ἄπνους, ἀφηρεῖτο τὴν φθοράν, τῷ προστάγματί σου.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εσείσθησαν πύλαι, συνετρίβησαν μοχλοί, ἐλύθησαν δεσμὰ τοῦ τεθνεῶτος· ὁ Ἄδης δὲ τῇ φωνῇ, τῆς δυνάμεως Χριστοῦ, πικρῶς ἀνεστέναξε, καὶ ἀνεβόα· Οἶμοι! Τίς καὶ πόθεν ἡ φωνή, ἡ νεκροὺς ζωοῦσα;

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ανάστα ἐντεῦθεν, ὑπακούσας τῆς φωνῆς· ὁ φίλος σου γὰρ ἔξω προσφωνεῖ σε· οὗτός ἐστιν, ὁ τὸ πρὶν ἀναστήσας τοὺς νεκρούς· Ἡλίας μὲν ἡγείρε νεκρόν, καὶ Ἐλισσαῖος ἅμα, ἀλλ' αὐτὸς ἦν δι' αὐτῶν, καὶ λαλῶν καὶ πράττων.

Σπ'χ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Υμνοῦμέν σου, Λόγε, τὴν ἀνείκαστον ἰσχύν· ὁστέοις γὰρ καὶ νεύροις τὸν θανέντα, ἡγείρας λόγῳ τῷ σῶ, ὡς τῶν ὅλων πλαστοουργός, καὶ τοῦτον ἀνέστησας Σωτήρ, ἐκ τῶν καταχθονίων, ὡς τῆς χήρας τὸν υἱόν, τὸν ἐπὶ τῆς κλίνης.

Δόξα...

Τριάς παναγία, Πάτερ ἀναρχε Θεέ, συνάναρχε Υἱέ, καὶ θεῖε Λόγε, Παράκλητε ἀγαθέ, Πνεῦμα ἅγιον Θεοῦ, τὸ ἐν καὶ τρισήλιον φάος, ἡ συμφυῆς οὐσία· εἷς Θεὸς καὶ Κύριος, οἰκτερον τὸν Κόσμον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

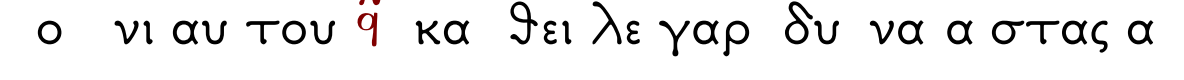
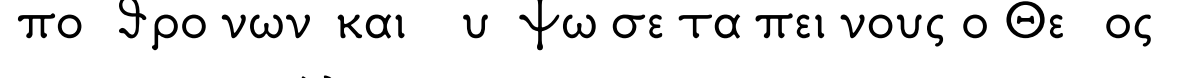
Ὁ πάντα ποιήσας, ἐν σοφίᾳ Ἰησοῦ καὶ ὅλον
με φορέσας ἐκ Παρθένου, καὶ ὅλος μένων αἰεί,
ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρός, τὸ ἅγιόν σου
Πνεῦμα Χριστέ, ἐπὶ τὸ ποίμνιόν σου,
καταπέμψας ὡς Θεός, ἐπισκίασον ἡμᾶς.

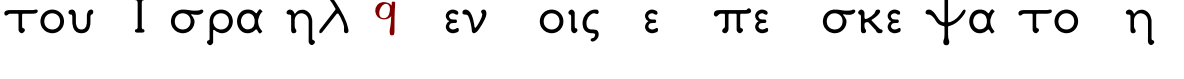
ᾠδὴ θ'.

ᾠχος α'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ·
καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε
ταπεινούς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ἐν οἷς
ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ
κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

ᾠχος ἡ Πα

ᾠδὴ θ' ^π
^π ποι η σε κρα α τος ^ν εν βρα χι

ο νι αυ του ^π κα θει λε γαρ δυ να α στας α

πο θρο νων και υ ψω σε τα πει νους ο Θε ος

του Ι σρα ηλ ^π εν οις ε πε σκε ψα το η

μας Α να το λη εξ υ υ ψους Δ και κα
 τευ θυ νεν η μας εις ο δον ει ρη η νη η
 η ης

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
 Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
 ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω

τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω
τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Ἀναγινώσκει τὸ ἐπόμενον

Κοντάκιον.

Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πάντων χαρά, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς
ἡ ζωή, τοῦ Κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῇ
πεφανέρωται, τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε
τύπος τῆς ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων
θεῖαν ἄφεσιν.

Ἐπειτα τὸ·

Κύριε, ἐλέησον **μ' (40) φορές.**

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος
Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ

τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ. Τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν πολемуμένων βοήθεια· ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον· μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμία γνώμης, δοῦλον γενόμενον· ἀλλ' ὥς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρῶρησίᾳ χρωμένα δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξη

κἄμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος· καί παριδὼν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἂν εἴ ὥς ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινάς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρῳ αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορροήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, Ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἂν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶπα·

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατὰστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶπα·

Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη

Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν
τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἶτησαι ἵνα
σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα·

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ
Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάς
ἁγία, δόξα σοι.

Εἶτα·

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθην,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην
σου.

ὁ Ἱερεὺς ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου
ἁγίας αὐτοῦ Μητρος, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
πανευφήμεων Ἀποστόλων, (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐφ' ὅσον ἐορτάζεται),
καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει: (ἀποκρινομένων ἡμῶν

τὸ Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς)

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Εἰπώμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε,
ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Εἴτα ψάλλεται
εἰς ἄργὸν εἰρμολογικὸν μέλος
ᾠχος β'.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθή, τῶν
καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρί,
ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν
κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ
κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅθεν σοι
προσπίπτομεν Ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς
δούλους σου.

ᾠχος λ' — Δι

Πα αν τω ων προ στα τευ εις α γα θη
των κα τα φευ γον των εν πι ι στει τη
κρα ται α α σου χει ρι αλ λην γαρ ουκ
ε χο μεν α μαρ τω λοι οι προς Θε ον

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ὃ ΚΑΝΩΝ ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

εν κιν δυ νοις και θλι ψεσιν α ει μεσι
τει ει αν οι κατακααμπτομενοι υποπται
σμα α των πολλων Μη ητη ηρ του Θε ου
του υ ψι ιστου ο θεν σοι προ σπι πτο
μεν ρυ υσαι πασης πε ριστασεως του ους
δου λους σου ου ου

ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ καταγραφὴ τῶν Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδὸς»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.